

ЧИНТА И СРИВАЦА

Превод от английски: Владимир Бубняк, 1996

chitanka.info

Веднъж богинята на богатството Лакшми и богът на разрушението Шани заспорили кой от тях е по-могъщ. Решили да се допитат до владетеля на голямото царство Айодхия.

По това време в Айодхия управлявал набожният и мъдър цар Сриваца. Той бил много богобоязлив и никога през живота си не бил прегрешавал. Негова жена била красивата и добра принцеса Чинта. Когато пред него неочаквано застанали Лакшми и Шани, царят се смутил. Той помолил блестящите си гости да му дадат време да си помисли.

На другия ден боговете отново се явили в двореца и царят гостоприемно им предложил да седнат на два трона. Единият бил златен, а другият — сребърен. По навик Лакшми седнала на златния, а Шани — на сребърния. Тогава Сриваца им казал, че те сами са решили своя спор. Златото е по-скъпо от среброто и следователно Лакшми несъмнено превъзхожда Шани, тъй като била избрала златния трон.

Лакшми си тръгнала доволна от решението, но очите на Шани заискрили от гняв.

— Все още имаш време да промениш решението си — казал той заплашително, но царят отказвал да отстъпи от думите си.

— Ще съжеляваш — заканил се грубо Шани и напуснал двореца.

От този ден нататък на Сриваца и Чинта започнали да се случват ужасни неща. Първо, без всякаква причина военачалниците се разбунтували срещу царя. И докато той се опитвал да се справи с недоволството във войската, дошла вестта, че съседните царе са се съюзили и са му обявили война.

Сриваца се обърнал за помощ към своите верни поданици. Но сякаш зъл дух бил обладал хората. Дори стражите, които доскоро били готови да дадат живота си за царя, сега били жадни за неговата кръв. Царицата също се опитала да говори с войниците.

— Моят съпруг винаги е бил добър и справедлив владетел и вие винаги сте го обичали. Какво ви промени така?

Но никой не чувал молбите й. Сякаш им говорела на непознат език. Царят тъжно поклатил глава:

— Не желая да живея в страна, където вече не съм обичан — въздъхнал той и решил да отиде в изгнание.

Той се опитал да убеди жена си да се върне при родителите си.

— Когато се ожених за теб, исках да ти дам цялото щастие и любов на света — казал той. — Но сега ти нося само нещастия и ще се ненавиждам, като те гледам да страдаш само за това, че аз съм ти съпруг.

Като чула думите му, Чинта избухнала в сълзи. Тя отвърнала, че не може да си представи да живее без него даже и един ден. Предпочитала да носи дрипи и да гладува заедно с него, отколкото да живее охолен живот без него.

Царят бил благодарен на своята съпруга, нейната любов и преданост му вдъхнали крехка надежда. Царицата събрала всичките си бижута и украшения в един вързоп. През нощта, когато всички спели и градът бил утихнал, двамата напуснали двореца.

Двамата клетници вървели дълго, докато стигнали брега на реката. Били изненадани, когато в този късен нощен час намерили лодкар и малка лодка. Когато царят и царицата поискали да преминат от другата страна на реката, лодкарят им обяснил, че лодката е стара и разбита и може да пренася съвсем малък товар. Те се съгласили да преминат реката един по един.

Лодкарят предложил да пренесе на другия бряг първо багажа. Чинта се съгласила и му дала вързоп с дрехите, в които била скрила бижутата си. Той го взел и потопил веслата във водата. И в този момент се случило нещо невероятно — лодкарят просто изчезнал в тъмнината на нощта заедно с бижутата.

Царската двойка била много обърквана.

— Сигурна съм, че боговете ни изпращат тези нещастия — прошепнала Чинта. — Защо иначе ще ни се случват толкова лоши неща?

Тогавя Сриваца разказал на своята съпруга за гнева на Шани. Въздъхнал и добавил, че е необходимо само една несправедлива присъда, за да дойде краят на техните страдания. Всичко, което трябвало да направи, било да обяви пред Шани, че е по-велик от Лакшми, и разяреният бог вероятно щял да им прости.

Чинта винаги разбирала съпруга си много добре.

— Знам, че няма да престъпиш думата си, нито пък някога ще кажеш нещо, което сърцето ти знае, че е лъжа — казала тя.

Сриваца погалил Чинта и се опитал да я успокои:

— Няма защо да се притесняваме, докато имаме двете си ръце, с които можем да се изхранваме.

От този ден нататък Сриваца започнал да сече дърва и да ги продава на пазара, за да се прехранват. Построили си колиба в покрайнините на гората, където живеели и други дървари. Чинта по цял ден чистела, готвела и се грижела за новата къща. И двамата не подбивали крак от сутрин до вечер. Ръцете им се покривали с мазоли, дрехите им одрипавели. Спели на твърдата и студена земя, но не били нещастни, защото нямало за какво да се упрекнат.

— Ти си до мен и това е по-важното от всичко останало — казала веднъж Чинта.

Шани чул думите ѝ и решил да отнеме жената на Сриваца. Той не можел да отнеме живота ѝ, защото само бог Яма притежавал власт над живота и смъртта. Затова Шани измислил коварен план.

На следващия ден търговецът, който купувал дървения материал, открил, че корабът, с който прекарва стоката, е затънал на дъното на реката и не може да потегли. Въпреки, че много хора се опитвали да помогнат, корабът не помръдвал.

Точно в този момент се появил Шани, предрешен като стар мъдрец. Той казал:

— Тази лодка не може да бъде поместена със сила, само някоя наистина добродетелна жена може да я спаси.

Търговецът, който бил в безизходица, паднал на колене пред Шани и го помолил да му каже къде да намери такава жена. Хитрият бог посочил колибата на Чинта, която се виждала от брега на реката. Търговецът веднага отишъл при нея и ѝ разказал за своето нещастие. Чинта го съжалила и се съгласила да опита.

Всички били изумени, когато видели, че корабът, който бил заседнал толкова дълбоко, се поместил само от едно леко докосване на Чинта. И преди хората да разберат какво става, неблагодарният търговец грабнал жената и скочил в отплаващия кораб. Чинта плачела и се молела, но корабът бил вече навътре в реката.

Пленницата била заключена в една каюта. Отчаяната жена отправяла към Бога на слънцето горещи молитви да защити честта ѝ.

— О, Суря, аз винаги съм била чиста, вярна и честна. Моля те, нека стана грозна и непривлекателна, така че никой мъж да не ме харесва.

Още докато произнасяла тези думи, Чинта се превърнала в прегърбена старица с отблъскваща външност. Когато влязъл в каютата, търговецът бил поразен. Вместо красивата млада жена, той заварил някаква ужасна вещица.

— Дръжте я затворена, защото може отново да ни потрябва помощта ѝ, но не искам никога повече това страшилище да се мярка пред очите ми.

Тъкмо това искала и Чинта — да бъде оставена на спокойствие.

Вечерта, когато Сриваца се прибрал у дома и научил, че жена му е отвлечена от търговеца, той потънал в дълбока скръб.

— О, несправедливи Шани, ако си мислиш, че чрез страдание ще ме принудиш да говоря неистини, грешиш.

Той захвърлил наръча с дърва, който носел, и се отправил да търси жена си. Заклел се, че няма да си даде почивка, докато не я намери. Злощастният съпруг тръгнал покрай реката и започнал да разпитва дали някой е виждал жена му. Но когато започнал да описва как изглежда, хората клатели глава.

Накрая стигнал до едно далечно царство. Градът бил много богат и хората се смеели и оживено обсъждали нещо. Всички били облечени в нови и красиви дрехи. Навсякъде царяла празнична атмосфера. Сриваца забелязал, че всички богати хора, благородници и принцове от различни кралства се отправят към двореца. Обхванат от любопитство, той тръгнал заедно с тях. Портите били широко отворени, придворният оркестър свирел, а гостите били обсипвани с дъжд от цветя. Озадаченият чужденец се обърнал към мъжа, който вървял до него.

— Какво е това празненство? — попитал тихо той.

Човекът се изненадал от неговия въпрос.

— Нима не знаеш? Принцеса Бадра ще си избира съпруг.

В същия миг ударили барабаните и във възцарилата се тишина се явила принцесата. Тя била облечена в сватбена премяна, накитена със скъпи бижута, а в ръцете си носела венец от цветя. Придружавана от свитата си, тя обиколила залата и огледала всички млади. Когато видяла Сриваца, лицето ѝ се озарило от щастлива усмивка и за всеобщо удивление тя преметнала венеца през главата му. Всички го оглеждали и оценявали красотата на неговата младост. Въпреки че дрехите му били стари и дрипави, а от дългото пътешествие лицето му било покрито с прах, веднага се виждало, че е от царски род. И още

преди да може да каже нещо, той бил избутан, започнал да обикаля огъня и да изрича клетвените думи от сватбената церемония.

По-късно той разказал на принцесата историята на своя живот. Когато чула за Чинта, принцеса Бадра не изпитала нито ярост, нито ревност.

— Аз се влюбих в теб от момента, в който те видях — казала тя. — Но това не означава, че не зачитам чувствата ти.

Сриваца бил много благодарен на своята втора съпруга, която толкова добре го разбирала.

Бадра направила всичко възможно, за да бъде открита Чинта. Били проводени пратеници до далечни кралства. Принцесата помолила баща си да възложи на Сриваца да събира данъците в царството. С тази цел той трябвало да оглежда товара на всички кораби, които влизали или излизали от пристанището. Така можел безпрепятствено да търси своята Чинта.

Един ден, когато прибирал данъка от някакъв чуждестранен кораб, Сриваца чул да го вика познат глас. Сърцето му подскочило. Когато се обърнал, той видял, че го вика една стара жена, която говорела с гласа на Чинта. Той скочил на палубата. Разплаканата старица изтичала и се хвърлила в ръцете на учудения Сриваца. И в мига, в който се докоснала до него, отново се превърнала в красива жена. Сриваца заплакал от радост, че най-накрая е намерил своята любима съпруга.

— Никой вече няма да може да ни раздели — заклекъл се той и я повел към двореца.

По пътя ѝ разказал всичко, което му се случило, докато били разделени. Принцеса Бадра я посрещнала най-сърдечно. Чинта я прегърнала и ѝ казала с благодарност:

— Ти си ми като сестра. Без твоята помощ, моят съпруг и аз нямаше да бъдем отново заедно.

Тогава те чули глас, който идвал от небето. Това била богиня Лакшми, която им казала:

— Върнете се в Айодхия. Настъпи краят на вашите нещастия.

Още на следващия ден Сриваца се върнал в Айодхия заедно с двете си съпруги. Те били сърдечно посрещнати от своите поданици и живели щастливо дълги години.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.